

зова твоѣ-то прїѣтельство, ако трѣба да
стрѣвамъ неправедны работы;

18. Ягїда попытаха: колько войска има;
а той рече: колько-то трѣба за да побѣдѣмъ.

19. На Леонїда писа Зѣрзъ: дай ми
оружїе-то си (силѣхатъ): а той мѣ ѡт-
вѣща: дойди (ила) да го земни.

20. Александръ, като чѣваше чи Дарїи
гѡтви много войска, рече: единъ вѣлкъ не
са плаши ѡт много овцы.

21. Фокїонъ дѣмаше Димосдѣнъ ще та
оубїятъ Ядинани-тѣ, акѡ са разгнѣвѣ-
тъ: пакъ той мѣ ѡтвѣща: а тебе, акѡ са
свѣстѣтъ.

22. Фїлософъ Янахарѣвъ са присмѣваше
единъ чи ѣ скѡланнїнъ сирѣчь вѣрваръ: а
той мѣ рече: мене засрамѣва мое-то ѡтѣ-
често, а ты засрамѣвашъ твоѣ-то.

23. Платѡна попыта единъ: какво добро
да ти сторѣ; а той ѡтвѣща: акѡ познайшъ
нѣкой сло на мене да ми го кажишъ.

24. Мѣдари атъ вїонъ видѣ едногѡ за-
вїстника чи са скорби, и мѣ рече: не знаѣ